

Takkenril

Een takkenril is een 'wal' van opgestapelde takken, meestal bij elkaar gehouden door palen. Een goed aangelegde ril is op zichzelf een compleet ecosysteem en mede daarom van harte aan te bevelen. Het is bovendien eenvoudig te realiseren en goedkoop in aanleg en onderhoud.

Functie en vogelsoorten

Een takkenril biedt alles wat vooral kleinere vogels zich kunnen wensen: voedsel, schuil- en nestgelegenheid. Voor heggenmus, roodborst en winterkoning is het een compleet domicilie, mezen gebruiken de takkenril voor dekking en voedsel. Behalve voor vogels is een takkenril ook voor veel andere dieren een welkom leefgebied. Denk aan amfibieën en reptielen als kleine watersalamander en ring-slang, kleine zoogdieren als egels en muizen en vele soorten insecten waaronder vlinders. Een takkenril laat zich goed en flexibel in het landschap inpassen en kan ook dienen als afscheiding tussen erven of terreinen met een verschillende gebruiksfunctie.

Kosten en onderhoud

De kosten voor een eenvoudig te realiseren takkenril zijn vooral 'arbeid'. Het materiaal is meestal op locatie gratis voorhanden. Bij het onderhoud aan openbaar groen wordt snoeihout meestal versnipperd en afgevoerd. Een takkenril biedt een prima alternatief om dit snoeihout te verwerken. Na verloop van tijd vergaan de onderste takken en zakt de ril iets in. Met de aanvoer van nieuw snoeihout blijft de ril op de oorspronkelijke hoogte. Leg geen hout van zieke bomen op de ril, om verspreiding van ziektes te voorkomen.

Materiaal en duurzaamheid

Een takkenril wordt gemaakt van lokaal aanwezig snoeihout en takken. Begin met een aantal grote takken en stammen of stobben. Zo houdt de wal zijn vorm en blijft hij enigszins open. Zolang de ril regelmatig wordt opgehoogd, blijft deze bestaan. Anders zal een takkenril op den duur volledig worden overwoekerd en vergaan.

Overwegingen

Er bestaan verschillende ideeën over de aanleg van een takkenril. Al deze variaties hebben hun waarde. Een vrij gesloten ril ontstaat wanneer men deze laat overgroeien met kruidachtige gewassen en braam. Men kan juist ook voor een meer open ril kiezen. Enkele overwegingen bij de aanleg:

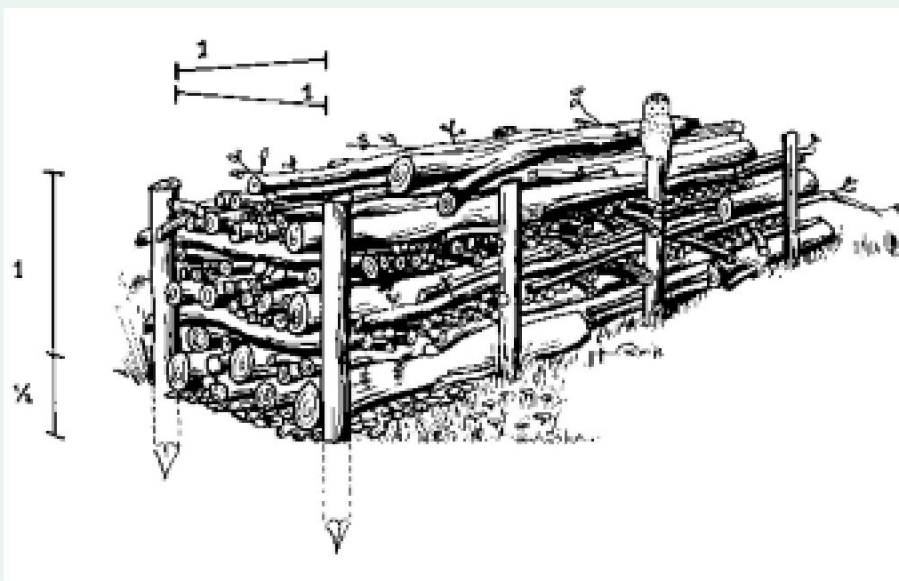
- Door bij de aanleg van een takkenril eerst een laag houtsnippers onder de takken aan te brengen (bijvoorbeeld van de eerste snoei) voorkomt men dat de wal snel dichtgroeit.
- Leg alleen kale takken op de wal, zonder blad en wortelkluiten. Dit voorkomt een snelle compostvorming en zo blijft de ril langer open.
- Plaats eerst twee rijen palen en leg het snoeihout hiertussen. Zo houdt de ril een vaste breedte. Van de palen bevindt zich één deel onder de grond tegen twee delen boven de grond. De onderlinge afstand tussen de palen is gelijk aan de lengte van de palen boven de grond.
- Leg zo nu en dan stevige takken dwars op de lengterichting van de ril om te voorkomen dat de wal te veel inklinkt.
- Plaats halfopen nestkasten in de wal of op de palen van de wal. Als de ril te veel inklinkt, blijven de nestplaatsen aanwezig.
- Vlecht lange, rechte takken tussen de palen. Dit voorkomt dat kleine takken tussen de ril uitzakken.

Deze grote takkenril scheidt twee stedelijke functies: een recreatieveld en een natuurlijke oever. Deze takkenril ligt in een park nabij een nieuwbouwwijk (achtergrond).

De winterkoning heeft weinig uitgesproken biotoopeisen en neemt genoeg met elke weelderige kruid- en struiklaag. Een takkenril is een ideaal leefgebied voor deze soort.

Takkenril van twee rijen palen met snoeihout ertussen. Van de palen bevindt zich één deel onder de grond tegen twee delen boven de grond. De onderlinge afstand tussen de palen is gelijk aan de lengte van de palen boven de grond. Onder het snoeihout liggen houtsnippers, tussen het snoeihout liggen enkele takken dwars om te voorkomen dat de ril te veel inklinkt. Op de bodem ligt een laag houtsnippers die voorkomt dat de ril snel dichtgroeit.